

COM ARRIBAR-HI

La Font de Cal Ton Llop és a la riba del torrent de les Baltanes, molt a prop de la casa d'on agafa el nom. El camí que ens hi porta parteix de la carretera BP-2126, que va de Guardiola a Font-rubí. El trencall és a un centenar de metres del que ens porta al barri de Mas Moió, i gairebé davant, a l'altre banda de la carretera, de la coneguda masia productora de vins Cal Pep Piñol. Agafant aquest camí de terra, deixarem ben aviat a l'esquerra, d'alt d'un turó, la majestuosa masia de Cal Xic Ticarona; de planta basilical i amb les tres finestretes de mig punt a les golfes, tant típiques de l'arquitectura rural catalana. Cal Ton Llop s'anomena la casa que trobem més endavant, a l'altre cantó del camí. Casa i patis pertanyents antigament a la mateixa finca que l'anterior i que segurament era casa de masovers o patis de la masia. Més endavant, just quan el camí que baixa enceta una pendent més pronunciada, veurem a la dreta un camí que discorre entre els cultius i que va a buscar el pas del torrent. Ja a prop de la llera, el camí es fa més estret i s'endinsa entre la vegetació paral·lel al curs fluvial. A pocs metres al peu de dos plataners hi ha la font que raja a pocs metres del torrent.

HISTÒRIA

En aquesta zona el torrent de les Baltanes ja ve alimentat pel torrent de Cal Manois. S'uneix més endavant amb el torrent de Mas Moió, i provoquen profunds solcs en el relleu, fins el punt de gairebé aïllar masies tant properes com són Mas Moió i Cal Raimonet. Aquesta zona on conflueixen diversos torrents, és rica en fonts com ara la Font del Manois, la Font de l'Alba o la Font de la Maçana. La font que ens ocupa sembla que pertanyia a la finca de Cal Xic Ticarona i segurament el seu ús no era més que el simple fet de canalitzar un sortidor d'aigua natural. Tot i que se'n desconeix el seu origen, segurament la seva darrera reforma data de l'any 79, data que està gravada al morter juntament amb les inicials J.S. Aquestes lletres segurament corresponen al nom de J. Soler, antic propietari del mas. Actualment però, el treball dels veïns que viuen a la casa que li dona el nom, ha fet que la font recuperi el seu espai entre les bardisses i que es pugui fruir d'aquest paratge.

L'INDRET

La font no és molt particular, compta això si, amb un entorn força agradable i ombrívol vora la riera. Un parell de plataners li fan ombra. Un mur d'obra encastat a la pendent constitueix, amb més o menys gràcia aquest sortidor. El galet metàl·lic escup un rajolí incessant. Al costat una mena d'aixeta de palanca, rovellada i humida, sembla inservible. El cos principal és fet de pedra i maó, arrebossat amb calç i posteriorment amb morter. A un costat hi té gravats els caràcters JS 1979. Tot i la seva senzillesa alguns detalls com ara el coronament del mur amb totxo pla i els dos pilanets que flanquegen el sortidor, donen certa dignitat a la construcció. Pot ser amb una neteja de cara, el conjunt ens sorprendria. Ben a prop doncs de les cases, tenim indrets on anar-hi a berenar; prop d'una font i ben aïllats. Cal fer ús d'aquests petits racons i alhora cal respectar-los i així no desapareixeran mai.

